

AKLIN İBADETİ: TEFEKKÜR

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ، وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ
الْمَوْتِ. وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا
وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ

Muhterem Müslümanlar!

Yerlerin ve göklerin yegâne sahibi olan Yüce Allah, insanı en mükemmel biçimde yaratmış ve ona maddî-manevî birçok lütuf ve ihsanda bulunmuştur. Bu lütuf ve ihsanların en önemlilerinden biri de akıldır. Akıl hakkı batıldan, doğruyu yanlıştan, faydalı olanı zararlıdan ayırt etmemiz için insana verilmiş üstün bir meziyettir. Bu nedenle Kuran'ın muhatabı akıllı insandır. Yüce Rabbimiz şöyle buyurur: **“Sana Rabbinden her ne indirilmişse, bunların hak olduğunu gören kimseyle, bunu göremeyecek kadar kör olan kimse bir midir? Bu gerçeği yalnızca akıl ve sağduyu sahipleri anlar!”**¹

Aziz Müminler!

Aklın sağlıklı olarak işleme süreci ise tefekkürdür. Tefekkür, gerçeği anlamak ve doğru davranmak için emek verip düşünmektir. Bizler tefekkür ederek yaratılış gayemizi, Allah'a kulluğun önemini, vaktin kıymetini ve sâlih amelin değerini idrak ederiz. Kâinattaki eşsiz dengenin ve sayısız nimetin farkına varırız. Göklerin ve yerin, dağların ve denizlerin, ay ve güneşin, bilinen ve bilinmeyen nice güzelliklerin yaratılışındaki hikmeti kavrarız. Tefekkür sayesinde olaylara ibret nazarıyla bakar, ders çıkarır, payımıza düşen sorumluluğu alırız.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: **“Akıllı kişi, nefisine hâkim olan ve ölümden sonrası için çalışandır.”**²Bu hadis, nefsin terbiyesi ve tezkiyesi için aklın kurallara uygun olarak işlemesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Ne mutlu, aklını erdemli bir insan ve hakikatli bir kul olma yolunda Cenâb-ı Hakkın rızasını kazanmaya vesile kılanlara! Dünyayı ahiretin tarlası olarak görüp ebedi hayat için bugünden hazırlık yapanlara!

1. Ra'd, 13/19.

2. Tirmizî, Sıfatü'l-kıyame, 25.